

Ustawa
z dnia (...)
o wspieraniu rozwoju usług i sieci szerokopasmowych w telekomunikacji¹

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) formy i zasady wspierania inwestycji związanych z sieciami szerokopasmowymi;
- 2) zasady działalności telekomunikacyjnej jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, jak również przedsiębiorstw użyteczności publicznej;
- 3) prawa i obowiązki lokatorów, inwestorów, właścicieli, użytkowników wieczystych nieruchomości oraz osób, którym przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu, w zakresie zapewnienia szerokopasmowego dostępu do Internetu i szerokopasmowej transmisji danych;
- 4) zasady lokalizowania regionalnych sieci szerokopasmowych, a także infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu;
- 5) zasady finansowania zadań związanych z rozwojem rynku telekomunikacyjnego w Polsce, w tym również zadań związanych z procesem przechodzenia z nadawania analogowego na cyfrowe, ze środków Krajowego Funduszu Cyfrowego.

2. Celem ustawy jest unowocześnienie gospodarki poprzez rozwój usług i sieci szerokopasmowych, a w szczególności:

- 1) wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie budowy i dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 2) stworzenie warunków rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, w tym poprzez likwidację barier w procesie inwestycyjnym,

¹ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, ustawę z dnia z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie wojewódzkim, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz ustawę z dnia z dnia 9 stycznia 2009 r. o koncesji na roboty budowlane lub usługi.

poprawę dostępu do gruntów, budynków i ich części na potrzeby inwestycji telekomunikacyjnych oraz wykorzystanie istniejącej infrastruktury, w tym należącej do przedsiębiorstw użyteczności publicznej;

- 3) zaspokojenie potrzeb rozwoju telekomunikacji w procesie budowlanym i planowania przestrzennego;
- 4) aktywizacja jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, a także przedsiębiorstw użyteczności publicznej w zakresie inwestycji związanych z telekomunikacją.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) sieć szerokopasmowa – sieć telekomunikacyjną służącą do zapewnienia szerokopasmowego dostępu do Internetu;
- 2) regionalna sieć szerokopasmowa – sieć szerokopasmową realizowaną przez samorząd województwa na podstawie projektów indywidualnych w ramach programów operacyjnych na lata 2007-2013;
- 3) przedsiębiorstwo użyteczności publicznej – przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 z późn. zm.²), jak również przedsiębiorstwo wodociągowe i kanalizacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 z późn. zm.³), będące jednostką sektora finansów publicznych lub kontrolowane przez taką jednostkę;
- 4) infrastruktura telekomunikacyjna o nieznacznym oddziaływaniu – kanalizację kablową, linię kablową podziemną, instalację radiokomunikacyjną wraz z konstrukcją wsporczą do 5 metrów, szafy i słupki telekomunikacyjne oraz inne podobne urządzenia i obiekty, jak również związany z nim osprzęt i urządzenia zasilające, jeżeli nie są zaliczone do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub na obszary Natura 2000, a ich realizacja nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa życia lub mienia, naruszenia warunków technicznych wynikających z ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.⁴), ani też nie narusza wynikających z przepisów odrębnych wymagań w zakresie ochrony zabytków, środowiska, przyrody lub zdrowia ludzi.

2. Ilekroć w niniejszej ustawie używane są określenia zdefiniowane w art. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.⁵),

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 277, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 3 poz. 11.

³ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 147, poz. 1033 oraz z 2009 r. Nr 18 poz. 97.

⁴ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844, z 2008 r. Nr 145, poz. 914, Nr 199, poz. 1227, Nr 206, poz. 1287, Nr 210, poz. 1321 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 31, poz. 206.

⁵ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 11, poz. 59 i Nr 18, poz. 97.

określenia te należy rozumieć w znaczeniu tam przyjętym, o ile niniejsza ustawa nie stanowi inaczej.

Rozdział 2

Działalność jednostek samorządu terytorialnego, ich związków i przedsiębiorstw użyteczności publicznej w telekomunikacji oraz zasady dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej finansowanej ze środków publicznych

Art. 3. 1. Jednostki samorządu terytorialnego i ich związki na swoim obszarze właściwości mogą:

- 1) budować i eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne, oraz nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych już istniejących;
- 2) udostępniać posiadaną infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne;
- 3) świadczyć, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, usługi na rzecz:
 - a) przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
 - b) podmiotów, o których mowa w art. 4 ustawy – Prawo telekomunikacyjne,
 - c) użytkowników końcowych w zakresie i na warunkach określonych w art. 4 i 7.

2. Działalność, o której mowa w ust. 1, jest realizowana:

- 1) w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej;
- 2) przy zachowaniu spójności z innymi sieciami tworzonymi z inicjatywy publicznej oraz zagwarantowaniu współużytkowania i dostępu dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych, na zasadach równego traktowania, do infrastruktury i sieci zbudowanej lub nabytej;
- 3) w sposób niezakłócający rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji na rynkach telekomunikacyjnych;
- 4) zgodnie z wymaganiami wynikającymi z przepisów odrębnych, w szczególności w zakresie pomocy publicznej.

3. Każde przedsięwzięcie jednostek samorządu terytorialnego i ich związków podejmowane w zakresie działalności, o której mowa w ust. 1, wymaga ogłoszenia na stronach internetowych danej jednostki samorządu terytorialnego i w siedzibie tej jednostki oraz przekazania Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE”, informacji o takim przedsięwzięciu. Prezes UKE niezwłocznie publikuje informację na stronie internetowej UKE.

4. Informacja, o której mowa w ust. 3, powinna zawierać opis przedsięwzięcia, uzasadnienie spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 2 oraz wskazywać termin i miejsce zgłaszania uwag. W razie zgłoszenia uwag zostaną one rozpatrzone w trybie określonym w dziale VIII Kodeksu postępowania administracyjnego, w zależności od ich rodzaju jako wnioski lub skargi, co również zostanie podane do publicznej wiadomości.

5. Minister właściwy do spraw łączności, w drodze rozporządzenia, może określić systemy i standardy telekomunikacyjne, a także wymagania techniczne i eksploatacyjne dla sieci telekomunikacyjnych, które mogą być budowane przez jednostki samorządu terytorialnego i ich związki, w celu zapewnienia wzajemnej kompatybilności i połączalności sieci.

Art. 4. 1. Z uwzględnieniem postanowień ust. 3, jednostki samorządu terytorialnego i ich związki mogą świadczyć usługi telekomunikacyjne użytkownikom końcowym, w szczególności bezpłatną usługę dostępu do Internetu, o której mowa w art. 7, po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 3 ust. 2-4, jeżeli zapotrzebowanie użytkowników końcowych w zakresie dostępu do usług telekomunikacyjnych nie jest zaspokojone. Działalność taka musi być przejrzysta, proporcjonalna i niedyskryminująca.

2. W przypadku świadczenia usług telekomunikacyjnych na potrzeby organów administracji publicznej, państwowych lub samorządowych jednostek organizacyjnych oraz instytucji publicznych, a także w przypadku usług telekomunikacyjnych świadczonych wyłącznie w miejscach publicznych poprzez publicznie dostępne punkty dostępu do sieci Internet, warunku określonego w ust. 1 nie stosuje się.

3. Informacja, o której mowa w art. 3 ust. 3, w odniesieniu do przedsięwzięć obejmujących świadczenie użytkownikom końcowym usług transmisji danych, dodatkowo zawiera uzasadnienie spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 5. Jednostki samorządu terytorialnego i ich związki wykonują działalność, o której mowa w art. 3, na podstawie uchwały organu stanowiącego.

Art. 6. 1. Jednostka samorządu terytorialnego lub ich związek może, przed podjęciem działalności, o której mowa w art. 3, wystąpić do Prezesa UKE z wnioskiem o uzgodnienie planu wykonywania tej działalności, zwanego dalej „planem”.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać projekt planu oraz opis sytuacji na obszarze właściwości danej jednostki samorządu terytorialnego, w tym:

- 1) liczbę mieszkańców;
- 2) stopień pokrycia obszaru właściwości danej jednostki samorządu terytorialnego zasięgiem sieci telekomunikacyjnych, z podziałem na rodzaje tych sieci;
- 3) odsetek mieszkańców korzystających z usług telekomunikacyjnych;
- 4) liczbę przedsiębiorców telekomunikacyjnych działających na obszarze właściwości danej jednostki samorządu terytorialnego oraz opis zakresu ich działalności telekomunikacyjnej;
- 5) inne informacje istotne dla oceny potrzeby interwencji publicznej w zakresie telekomunikacji na obszarze właściwości danej jednostki samorządu terytorialnego.

3. Prezes UKE uzgadnia plan w formie postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1. Prezes UKE odmawia uzgodnienia planu w formie postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie, jeżeli przedsięwzięcie nie spełnia warunków określonych w art. 3 ust. 2 lub art. 4 ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, podlega opłacie. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

5. Minister właściwy do spraw łączności, po zasięgnięciu opinii Prezesa UKE, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 4, uwzględniając

w szczególności koszty uzgodnienia takiego planu, skalę przedsięwzięcia oraz rodzaj działalności objętych planem.

Art. 7. 1. Przy spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 3 i 4, jednostki samorządu terytorialnego i ich związki mogą świadczyć usługi dostępu do sieci Internet bez pobierania wynagrodzenia lub w zamian za wynagrodzenie niższe niż cena rynkowa, wyłącznie w zakresie i na warunkach określonych w drodze decyzji Prezesa UKE.

2. Prezes UKE określa zakres i warunki świadczenia użytkownikom końcowym usług dostępu do sieci Internet na wniosek jednostki samorządu terytorialnego lub ich związku, biorąc pod uwagę:

- 1) interesy użytkowników końcowych, w szczególności konieczność przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu i zapewnienia maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych;
- 2) sytuację na lokalnym rynku usług, które mają być świadczone;
- 3) zapobieganie zniekształceniu lub ograniczeniu konkurencji;
- 4) tworzenie warunków do efektywnego inwestowania w infrastrukturę przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, oraz
- 5) wymagania, o których mowa w art. 3 ust. 2.

3. Prezes UKE odmawia wydania decyzji, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w art. 3 ust. 2-4 lub art. 4 ust. 1.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) obszar, którego dotyczy działalność;
- 2) maksymalną przepływność dostępu do sieci Internet;
- 3) warunki świadczenia usługi dostępu do sieci Internet dla użytkowników końcowych, w tym maksymalny czas, po upływie którego następuje zakończenie połączenia oraz obowiązek blokowania dostępu do treści zakazanych dla dzieci lub młodzieży, lub sprzecznych z publicznym charakterem zadań realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego lub ich związki.

5. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 16 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 8. Działalność, o której mowa w art. 3, należy do zadań własnych jednostek samorządu terytorialnego i ich związków.

Art. 9. 1. Jednostki samorządu terytorialnego i ich związki mogą prowadzić działania mające na celu pobudzenie lub agregację popytu użytkowników na usługi związane z szerokopasmowym dostępem do Internetu, w szczególności edukacyjne i szkoleniowe, polegające na wyposażeniu konsumentów w telekomunikacyjne urządzenia końcowe i sprzęt komputerowy lub finansowaniu konsumentom kosztu usług telekomunikacyjnych.

2. Działalność, o której mowa w ust. 1 powinna być przejrzysta, proporcjonalna, niedyskryminująca i zmierzać do utrzymania neutralności technologicznej.

Art. 10. 1. W przypadku, gdy ze względu na warunki ekonomiczne nie jest możliwe na danym obszarze prowadzenie opłacalnej finansowo działalności telekomunikacyjnej, jednostki samorządu terytorialnego i ich związki powierzając przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu wykonywanie działalności, o której mowa w art. 3, mogą:

- 1) udostępnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu swoją infrastrukturę lub sieci telekomunikacyjne w zamian za opłaty niższe niż koszt wytworzenia;
- 2) współfinansować koszty ponoszone z tytułu świadczenia usług użyteczności publicznej użytkownikom końcowym lub świadczenia usług przedsiębiorcom telekomunikacyjnym na potrzeby świadczenia usług użyteczności publicznej użytkownikom końcowym.

Art. 11. W przypadku powierzenia przez jednostki samorządu terytorialnego lub ich związki osobom fizycznym, prawnym lub jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej wykonywania działalności, o której mowa w art. 3 i 9-10, powierzenie to może zostać dokonane w trybie określonym w ustawie z dnia 9 stycznia 2009r. o koncesji na roboty budowlane lub usługi lub w ustawie z dnia 29 stycznia 2004r. – Prawo zamówień publicznych.

Art. 12. Minister właściwy do spraw łączności po zasięgnięciu opinii Prezesa UKE i Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania działalności, o której mowa w art. 3, 4, 7, 10 i 22, mając na uwadze dopuszczalne przeznaczenia pomocy państwa i warunki jej udzielania określone w przepisach prawa wspólnotowego, a także uwzględniając wytyczne Komisji Europejskiej w tym zakresie.

Art. 13. 1. Do jednostek samorządu terytorialnego i ich związków prowadzących działalność telekomunikacyjną stosuje się prawa i obowiązki przewidziane dla tej działalności w ustawie z dnia 16 lipca 2004r. - Prawo telekomunikacyjne i przepisach odrębnych, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli przestrzegania przez jednostki samorządu terytorialnego i ich związki przepisów niniejszej ustawy oraz decyzji i postanowień z zakresu telekomunikacji wydanych na podstawie niniejszej ustawy. Przepisy rozdziału 2 działu X ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne stosuje się odpowiednio.

Art. 14. 1. Jednostki samorządu terytorialnego i ich związki prowadzą ewidencję księgową w sposób umożliwiający odrębne obliczenie kosztów i przychodów, zysków i strat w zakresie budowy oraz nabywania praw do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, jak również działalności telekomunikacyjnej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także w zakresie działalności dotyczącej budowy oraz nabywania praw do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych oraz działalności telekomunikacyjnej jednostek samorządu terytorialnego i ich związków prowadzonych w formach przewidzianych w ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9 poz.43 z późn. zm.).

3. W przypadku, w którym budowa lub wykonywanie innych robót budowlanych w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej lub publicznej sieci telekomunikacyjnej, są w całości lub w części finansowane ze środków publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, podmiot taki prowadzi ewidencję księgową w sposób umożliwiający odrębne obliczenie kosztów i przychodów, zysków i strat w zakresie budowy oraz nabywania praw do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, jak również działalności telekomunikacyjnej.

Art. 15. 1. Samorząd województwa obowiązany jest sporządzić, dla obszaru swojej właściwości, mapy cyfrowe zgodne z przepisami o infrastrukturze informacji przestrzennej przedstawiające pokrycie obszaru województwa istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi, zapewniającymi lub umożliwiającymi

zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem pokrycia łączy światłowodowymi oraz sieciami bezprzewodowymi. Mapy powinny być na bieżąco weryfikowane i aktualizowane co najmniej na koniec każdego roku kalendarzowego.

2. Samorząd województwa obowiązany jest przekazywać Prezesowi UKE mapy, o których mowa w ust. 1, każdorazowo w terminie 14 dni od dnia ich sporządzenia, dokonania weryfikacji lub aktualizacji.

3. Prezes UKE sporządza, dla obszaru Rzeczypospolitej Polskiej, mapy cyfrowe przedstawiające pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem pokrycia łączy światłowodowymi oraz sieciami bezprzewodowymi, biorąc pod uwagę mapy sporządzone przez samorządy województw oraz dane pozyskane od przedsiębiorców telekomunikacyjnych lub z innych źródeł. Mapy powinny być na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, weryfikowane i aktualizowane. Prezes UKE może, o ile nie narusza to tajemnicy przedsiębiorstwa lub nie zagraża obronności lub bezpieczeństwu państwa, zamieścić mapy, o których mowa w zdaniu poprzednim, na geoportalu infrastruktury informacji przestrzennej.

4. Państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. – Prawo telekomunikacyjne, przedsiębiorstwa użyteczności publicznej oraz przedsiębiorcy telekomunikacyjni przekazują samorządowi województwa lub Prezesowi UKE, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, aktualne, zgodne ze stanem faktycznym oraz przepisami o infrastrukturze informacji przestrzennej, kompletne oraz adekwatne dla potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa odpowiednio w ust. 1 lub 3, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych i budynkach umożliwiających kolokację. Art. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne stosuje się.

5. Mapy, o których mowa w ust. 1 i 3, są jawne. Każdy ma prawo wglądu do map, o których mowa w ust. 1 i 3, oraz otrzymania z nich wypisów i wrysów.

6. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności, określi w drodze rozporządzenia rodzaj i skalę map, o których mowa w ust. 1, zakres i sposób prezentowania informacji na mapach, a także wzory formularzy służących do przekazywania samorządowi województwa lub Prezesowi UKE informacji, o których mowa w ust. 4, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, kierując się potrzebą zapewnienia rzetelnego i wiarygodnego zbioru informacji o istniejącej infrastrukturze celem identyfikacji obszarów wymagających lub mogących wymagać interwencji publicznej.

Art. 16. Jeżeli organ jednostki samorządu terytorialnego jest właściwy w sprawach wydawania zezwoleń na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości linii kablowych lub urządzeń telekomunikacyjnych, to jednostka ta obowiązana jest zapewnić skuteczny i strukturalny rozdział rozstrzygania tych spraw od wykonywania uprawnień właścicielskich wobec przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, nad którym pełni kontrolę lub w którym posiada pakiet kontrolny.

Art. 17. 1. Jeżeli urządzenia wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji, w szczególności kanalizacji kablowej, wchodzi w skład infrastruktury lub sieci, o których

mowa w art. 3 ust. 1, przepisy art. 49 ustawy z dnia z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.⁶) stosuje się odpowiednio.

Art. 18. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do zapewnienia możliwości przyłączenia infrastruktury telekomunikacyjnej oraz sieci telekomunikacyjnej jednostek samorządu terytorialnego oraz ich związków do swojej sieci telekomunikacyjnej.

Art. 19. 1. Jednostki samorządu terytorialnego i ich związki mają obowiązek umożliwić operatorom publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz podmiotom, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, współkorzystanie oraz dostęp do budynków, infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnej, a w szczególności zakładanie, eksploatację, nadzór i konserwację urządzeń telekomunikacyjnych.

2 Jednostki samorządu terytorialnego lub ich związki, które świadczą z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej lub sieci telekomunikacyjnych usługi na rzecz użytkowników końcowych, obowiązane są na wniosek przedsiębiorców telekomunikacyjnych zapewnić tym przedsiębiorcom dostęp telekomunikacyjny, umożliwiający sporządzenie przez tych przedsiębiorców telekomunikacyjnych konkurencyjnej oferty dla użytkowników końcowych.

3. Warunki współkorzystania lub zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1 lub 2, ustalane są w umowie, która powinna być zawarta w terminie 30 dni od dnia wystąpienia o jej zawarcie.

4. Umowa, o której mowa w ust. 3, jest jawna. Jednostka samorządu terytorialnego lub ich związek udostępnia ją nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom na ich wniosek. Do zastrzeżenia postanowień umowy stosuje się odpowiednio art. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, przy czym zastrzeżenie to nie może obejmować rozliczeń z tytułu współkorzystania lub dostępu.

5. W zakresie współkorzystania i zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1 lub 2, jednostki samorządu terytorialnego i ich związki mają obowiązek równego traktowania przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach.

6. Niezależnie od postanowień ust. 1-5, do zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1 lub 2, przez jednostki samorządu terytorialnego lub ich związki stosuje się odpowiednio przepisy art. 26-45 ustawy – z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne,

⁶ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287 oraz z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163, poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i 1431 i Nr 228, poz. 1506.

przy czym nałożenie obowiązków nie jest uzależnione od posiadania znaczącej pozycji rynkowej.

7. W przypadku powierzenia przez jednostkę samorządu terytorialnego lub ich związek wykonywania działalności, o której mowa w art. 3, osobom fizycznym, osobom prawnym albo jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, ust. 1-6 stosuje się odpowiednio do tych podmiotów.

8. Obowiązki regulacyjne nałożone na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego mają zastosowanie do infrastruktury pozyskanej przez tego przedsiębiorcę od jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków na podstawie ust. 1 lub 2, na takich samych zasadach jakie stosuje się do własnej infrastruktury tego przedsiębiorcy.

Art. 20. 1. Prezes UKE rozstrzyga, w drodze decyzji, kwestie sporne i określa techniczne, eksploatacyjne i finansowe warunki współpracy w zakresie:

- 1) działalności jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, o której mowa w art. 3, w tym w przypadku jej powierzenia osobom fizycznym, osobom prawnym lub jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej;
- 2) przyłączenia infrastruktury telekomunikacyjnej jednostek samorządu terytorialnego oraz ich związków do publicznych sieci telekomunikacyjnych, o których mowa w art. 18.

2. Do rozstrzygania kwestii spornych i określania warunków współpracy, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 15-17 oraz art. 26-33 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne stosuje się odpowiednio.

3. Jednostki samorządu terytorialnego i ich związki, jak również podmioty, którym zostało powierzone wykonywanie działalności, o której mowa w art. 3, a także przedsiębiorcy telekomunikacyjni, są obowiązani do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni, swoich stanowisk wobec rozbieżności oraz dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku, w szczególności informacji o warunkach technicznych i finansowych będących kwestią sporną oraz ewidencję kosztów i przychodów związanych z wykonywaniem działalności, o której mowa w art. 3.

Art. 21. Przepisy art. 19 i 20 nie uchybiają dalej idącym obowiązkom jednostek samorządu terytorialnego, ich związków lub podmiotów, którym zostało powierzone wykonywanie działalności, o której mowa w art. 3, wynikającym z odrębnych przepisów.

Art. 22. 1. Przedsiębiorstwa użyteczności publicznej mogą:

- 1) budować i eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne, jak również mogą nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych już istniejących;
- 2) udostępniać posiadaną infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne, w tym świadczyć z ich wykorzystaniem usługi, przedsiębiorcom telekomunikacyjnym.

2. Do działalności, o której mowa w ust. 1, art. 3 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Przedsiębiorstwa użyteczności publicznej zapewniają przedsiębiorcom telekomunikacyjnym współkorzystanie oraz dostęp do infrastruktury technicznej wykorzystywanej do wykonywania swojej podstawowej działalności, na zasadach równego traktowania, uczciwej i wolnej konkurencji oraz z przeznaczeniem na potrzeby publicznej sieci telekomunikacyjnej.

4. Działalność, o której mowa w ust. 1 i 3, nie może obniżać niezawodności dostarczania i jakości paliw gazowych lub energii, powodować niekorzystnej zmiany cen lub stawek opłat za dostarczane paliwa gazowe lub energię i zakresu ich dostarczania odbiorcom przyłączonym do sieci, uniemożliwiać wywiązywanie się przez przedsiębiorstwa użyteczności publicznej z obowiązków w zakresie ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska, ani też uniemożliwiać racjonalnego korzystania z infrastruktury technicznej wykorzystywanej do wykonywania podstawowej działalności.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw użyteczności publicznej wykonujących działalność w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

6. Przedsiębiorstwo użyteczności publicznej jest obowiązane prowadzić ewidencję księgową w sposób umożliwiający odrębne obliczenie kosztów i przychodów, zysków i strat w zakresie swojej podstawowej działalności oraz działalności, o której mowa w ust. 1 i 3.

7. Do przedsiębiorstw użyteczności publicznej prowadzących działalność telekomunikacyjną stosuje się prawa i obowiązki przewidziane dla tej działalności w ustawie z dnia 16 lipca 2004r.- Prawo telekomunikacyjne i przepisach odrębnych, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy.

8. W zakresie rozstrzygania kwestii spornych oraz określania technicznych, eksploatacyjnych i finansowych warunków współpracy w zakresie działalności, o której mowa w ust. 1 i 3, w szczególności odmowy współużytkowania lub dostępu do infrastruktury, art. 20 i 21 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych Prezes UKE wydaje decyzję po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 23. 1. W przypadku, w którym budowa lub wykonywanie innych robót budowlanych w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej lub publicznej sieci telekomunikacyjnej, są w całości lub w części finansowane ze środków publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, powinno zostać zagwarantowane współużytkowanie i dostęp do takiej infrastruktury przedsiębiorcom telekomunikacyjnym na przejrzystych i niedyskryminujących zasadach, a także przy zachowaniu uczciwej i wolnej konkurencji na rynkach telekomunikacyjnych.

2. Odstępstwa od zasad określonych w ust. 1 są dopuszczalne wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach i przy zachowaniu zgodności z wymaganiami wynikającymi z przepisów odrębnych, w szczególności w zakresie pomocy publicznej. W takim przypadku stosuje się art. 139 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

3. W zakresie rozstrzygania kwestii spornych oraz określania warunków technicznych, eksploatacyjnych i finansowych współpracy w zakresie współużytkowania lub dostępu do infrastruktury lub sieci, o których mowa w ust. 1, art. 20 i 21 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Łąca światłowodowe w budynkach oraz prawo drogi

Art. 24. Budynek mieszkalny wielorodzinny oraz budynek posiadający lokale użytkowe musi być wyposażony w telekomunikacyjne łącza światłowodowe doprowadzone do każdego lokalu mieszkalnego oraz użytkowego, umożliwiające:

- 1) świadczenie użytkownikom w każdym lokalu mieszkalnym oraz użytkowym co najmniej usług telefonicznych, usług transmisji danych o wysokiej przepływności oraz usług rozprowadzania cyfrowych programów radiowych i telewizyjnych w wysokiej rozdzielczości, przez różnych dostawców usług;
- 2) przyłączenie do publicznych sieci telekomunikacyjnych wykorzystywanych do świadczenia usług, o których mowa w pkt 1, bez konieczności naruszania substancji budynku.

Art. 25. 1. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, który doprowadził publiczną sieć telekomunikacyjną do nieruchomości, dostęp do:

- 1) budynku poprzez telekomunikacyjne łącza światłowodowe lub inne kable, w które wyposażony jest budynek;
- 2) miejsca w budynku, w którym zbiegają się łącza i kable doprowadzone do zajmowanego przez niego lokalu.

2. Jeżeli nie ma możliwości doprowadzenia kolejnego kabla do budynku poprzez istniejącą kanalizację kablową, właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości zobowiązany jest udostępnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, całość lub część kabla doprowadzonego do tego budynku, w tym w szczególności włókno światłowodowe.

3. Warunki dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 2 określa umowa.

4. Postanowienia ust. 1 i 2 nie uchybiają obowiązkom w zakresie dostępu telekomunikacyjnego wynikającym z ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

5. Dostęp, o którym mowa w ust. 1 i 2 powinien zostać zapewniony niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu jednego miesiąca od dnia zgłoszenia żądania dostępu. Do rozstrzygania kwestii spornych art. 26-33 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne stosuje się odpowiednio.

Art. 26. 1. W przypadku posiadania przez użytkownika końcowego tytułu prawnego do nieruchomości lub jej części innego niż prawo własności, prawo użytkowania wieczystego lub spółdzielcze prawo do lokalu, przyłączenie pojedynczego zakończenia sieci wymaga przedstawienia przez niego pisemnej zgody odpowiednio właściciela, użytkownika wieczystego nieruchomości lub osoby, której przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się jeżeli właścicielem, użytkownikiem wieczystym nieruchomości lub osobą, której przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu, jest osoba prawna.

3. Zgody, o której mowa w ust. 1, można odmówić wyłącznie wtedy, gdy:

- 1) nieruchomość lub jej część zajmowana przez użytkownika końcowego posiada już przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej odpowiadającej potrzebom użytkownika końcowego, bądź też

2) w terminie do 3 miesięcy od dnia wystąpienia o zgodę, nieruchomość lub jej część zajmowana przez użytkownika końcowego ma zostać przyłączona do publicznej sieci telekomunikacyjnej odpowiadającej potrzebom użytkownika końcowego.

4. Przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej, w które wyposażona jest nieruchomość i o którym mowa w ust. 3 pkt 1, uważa się za odpowiadające potrzebom użytkownika końcowego, jeżeli umożliwia ono korzystanie z usług telekomunikacyjnych tożsamyh z usługami, z których korzystanie umożliwia przyłączenie, którego dotyczy zgoda o której mowa w ust. 1, lub też jest do niego technologicznie zbliżone.

5. Zgoda, o której mowa w ust. 1, powinna być udzielona niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu jednego miesiąca od dnia złożenia wniosku. Do rozstrzygania kwestii spornych art. 26-33 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, użytkownik końcowy może wystąpić o umożliwienie świadczenia usług za pomocą istniejących linii. Powyższe nie uchybia możliwości wystąpienia wybranemu przez użytkownika końcowego dostawcy usług:

- 1) do właściciela nieruchomości, użytkownika wieczystego nieruchomości lub osoby której przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu o umożliwienie dostępu do nieruchomości w trybie art. 27-31 lub dostępu do telekomunikacyjnych łączy światłowodowych, w które wyposażony jest budynek, w trybie art. 25;
- 2) do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, do którego sieci przyłączona jest nieruchomość lub dysponującego telekomunikacyjnymi łączami światłowodowymi, w które wyposażony jest budynek, o umożliwienie dostępu do istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej w trybie art. 25 niniejszej ustawy lub art. 139 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, jak również w związku z obowiązkami regulacyjnymi w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nałożonymi na podstawie ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

7. Jeżeli zainteresowane strony nie poczynią innych ustaleń, prace instalacyjne wykonywane są przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego na koszt tego przedsiębiorcy.

8. Jeżeli nieruchomość lub jej część zajmowana przez użytkownika końcowego nie posiada przyłączenia do sieci telekomunikacyjnej odpowiadającej potrzebom użytkownika końcowego, właściciel nieruchomości, użytkownik wieczysty nieruchomości lub osoba której przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu, nie może odmówić, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ustawie, instalacji, utrzymania lub wymiany zewnętrznej anteny dla celów telekomunikacji. Jeżeli zainteresowane strony nie poczynią innych ustaleń, instalacja, utrzymanie i wymiana odbywa się na koszt zainteresowanego użytkownika końcowego.

Art. 27. 1. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości jest obowiązany umożliwić operatorom oraz podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, jak również jednostkom samorządu terytorialnego i ich związkom wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 i 4 lub podmiotom działającym na zlecenie jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków, umieszczenie na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, w szczególności instalowanie urządzeń telekomunikacyjnych, przeprowadzanie linii kablowych pod, na lub nad nieruchomością, umieszczanie tabliczek informacyjnych o urządzeniach, a także ich eksploatację i konserwację, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości.

2. Za racjonalne korzystanie z nieruchomości uważa się korzystanie z nieruchomości w sposób zgodny z jej przeznaczeniem, uwzględniający interes jej właściciela lub użytkownika wieczystego. Umieszczenie na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, które prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości, narusza granice racjonalnego korzystania.

3. Warunki korzystania z nieruchomości ustala się w umowie, która powinna być zawarta w terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora z wnioskiem o jej zawarcie.

4. Warunki korzystania z pasa drogowego ustalane są na podstawie przepisów odrębnych.

Art. 28. 1. Korzystanie z nieruchomości, o których mowa w art. 27 ust. 1, jest odpłatne, chyba że linia lub urządzenia telekomunikacyjne służą zapewnianiu telekomunikacji:

- 1) właścicielowi;
- 2) użytkownikowi wieczystemu nieruchomości;
- 3) osobie, której przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu;
- 4) osobie posiadającej inny tytuł prawny do nieruchomości, jeżeli:
 - a) właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub podmiotem, któremu przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu, jest osoba prawna, bądź też
 - b) nie będący osobą prawną właściciel, użytkownik wieczysty lub podmiot, któremu przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu, udzielił zgody, o której mowa w art. 26.

2. Korzystanie z nieruchomości położonych na terenach publicznych, a także przestrzeń nad i pod nimi, z wyłączeniem nieruchomości zajętych pod drogi publiczne jest bezpłatne. Wysokość opłat za korzystanie z pasa drogowego określają przepisy odrębne.

3. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, w drodze rozporządzenia, może określić wysokość opłat za korzystanie z nieruchomości innych niż wymienione w ust. 2, zajmowanych i administrowanych przez jednostki sektora finansów publicznych, biorąc pod uwagę rodzaj nieruchomości, rodzaj urządzenia i obiektu, wielkość zajmowanej nieruchomości oraz promowanie inwestycji w sieci transmisji danych o wysokiej przepływności.

4. W razie określenia, w drodze rozporządzenia, o którym mowa w ust. 3, wysokości opłat, przedmiotem rokowań, ani też umowy, o której mowa w art. 27 ust. 3, nie mogą być warunki finansowe korzystania z nieruchomości, której opłaty te dotyczą.

Art. 29. 1. Jeżeli w terminie, o którym mowa w art. 27 ust. 3, nie zostanie zawarta umowa, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 4 i 5 Działu III ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.⁷), z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy. Organem właściwym w sprawie wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 124 i 124a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, zwanego dalej „zezwoleнием”, jest Prezes UKE.

⁷ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2782, z 2005 r. Nr 130, poz. 1087, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1459, z 2006 r. Nr 64, poz. 456, Nr 104, poz. 708 i Nr 220, poz. 1600 i 1601, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 59, poz. 369 i Nr 220, poz. 1412 oraz z 2009 Nr 19, poz. 100 i Nr 42 poz. 335 i poz. 340.

2. Zezwolenie może być wydane również w stosunku do nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa.

3. Udzielenie zezwolenia następuje zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku planu, zgodnie z decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub wymaganiami wynikającymi z przepisów odrębnych, jeżeli decyzja taka nie jest wymagana.

4. Jeżeli nieruchomość nie jest zajęta i administrowana przez jednostki sektora finansów publicznych, a wskutek udzielenia zezwolenia nastąpi trwałe i istotne ograniczenie dotychczasowego sposobu korzystania z nieruchomości, zezwolenie może być udzielone, jeżeli cele w zakresie łączności publicznej w rozumieniu art. 4 pkt 18 ustawy dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami nie mogą być zrealizowane w inny sposób, w szczególności brak jest rozwiązań alternatywnych zapewniających pokrycie danego obszaru publiczną siecią telekomunikacyjną podmiotu ubiegającego się o zezwolenie lub rozwiązania alternatywne nie są optymalne z punktu widzenia planowania przestrzennego, zdrowia ludzkiego, ochrony środowiska, względów technicznych lub ekonomicznych.

5. Zezwolenie jest skuteczne względem każdorazowego właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, jak również innego podmiotu, organu lub jednostki organizacyjnej, władających tymi nieruchomościami.

6. Zezwolenie przechodzi na następców prawnych operatora, innej osoby, organu lub jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 27 ust. 1. W przypadku zbycia infrastruktury telekomunikacyjnej, zezwolenie przechodzi na nabywcę.

7. W celu zapewnienia jawności, przejrzystości, równego traktowania i koordynacji udzielania zezwoleń, każdy wniosek o udzielenie zezwolenia podlega ogłoszeniu na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej, a zezwolenie może być udzielone nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

8. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie zezwolenia w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia.

9. Obowiązki wynikające z zezwolenia podlegają egzekucji administracyjnej według przepisów właściwych dla egzekucji obowiązku wydania nieruchomości wynikającego z decyzji. Właściwy organ obowiązany jest przeprowadzić postępowanie egzekucyjne w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jego wszczęcia. Wierzycielem w postępowaniu egzekucyjnym jest operator, inna osoba, organ lub jednostka organizacyjnej, o której mowa w art. 27 ust. 1.

Art. 30. Jeżeli nieruchomość stanowi przedmiot ograniczonych praw rzeczowych lub obligacyjnych, a także zarządu lub trwałego zarządu, przepisy art. 27-29 stosuje się odpowiednio.

Art. 31. Przepisy art. 27-30, z wyjątkiem art. 29 ust. 5, stosuje się odpowiednio do korzystania z urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej, w szczególności słupów oświetleniowych i trakcyjnych, będących własnością jednostek samorządu terytorialnego lub Skarbu Państwa i nie stanowiących części składowych nieruchomości, co nie uchybia dalej idącym uprawnieniom do korzystania z takiej infrastruktury wynikającym z przepisów odrębnych.

Art. 32. Do współkorzystania z infrastruktury telekomunikacyjnej, w stosunku do której uprawnienie do jej zakładania, używania lub konserwacji na cudzej nieruchomości zostało nabyte na podstawie zezwolenia organu administracji publicznej lub z mocy prawa,

lub która znajduje się na nieruchomościach zajmowanych i administrowanych przez jednostki sektora finansów publicznych, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27-30, za wyjątkiem art. 29 ust. 4.

Rozdział 4

Odrębna własność elementów infrastruktury telekomunikacyjnej

Art. 33. Włókno światłowodowe umieszczone w kablu światłowodowym wchodzące w skład telekomunikacyjnej linii kablowej może stanowić odrębny przedmiot własności i innych praw rzeczowych

Art. 34. 1. W razie ustanowienia odrębnej własności włókien światłowodowych, właścicielowi włókna przysługuje udział w części wspólnej kabla światłowodowego, jako prawo związane z własnością włókna. Nie można żądać zniesienia współwłasności części wspólnej kabla, dopóki trwa odrębna własność włókien światłowodowych.

2. Część wspólną kabla światłowodowego stanowią wszystkie jego elementy oprócz włókien światłowodowych.

3. Udział właściciela włókna światłowodowego w części wspólnej kabla odpowiada stosunkowi liczby włókien przypadających temu właścicielowi do ogólnej liczby włókien światłowodowych w kablu.

Art. 35. 1. Dotychczasowemu właścicielowi kabla światłowodowego przysługują co do włókien światłowodowych, których odrębna własność nie została ustanowiona, oraz co do części wspólnej kabla światłowodowego takie same uprawnienia, jakie przysługują właścicielom włókien, których odrębna własność została ustanowiona; odnosi się to także do jego obowiązków.

2. Jeżeli do ustanawiania odrębnej własności włókien dochodzi sukcesywnie, właściciele włókien, których odrębna własność już została ustanowiona, nie są stronami umów dotyczących ustanawiania odrębnej własności dalszych włókien.

Art. 36. 1. Odrębną własność włókna światłowodowego można ustanowić w drodze umowy pomiędzy właścicielem kabla światłowodowego wchodzącego w skład telekomunikacyjnej linii kablowej a nabywcą własności włókna, a także w drodze jednostronnej czynności prawnej właściciela takiego kabla lub orzeczenia sądu znoszącego współwłasność kabla.

2. Odrębna własność włókna może powstać także w wykonaniu umowy zobowiązującej przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do wybudowania telekomunikacyjnej linii kablowej oraz do ustanowienia – po zakończeniu budowy – odrębnej własności włókna światłowodowego i przeniesienia tego prawa na drugą stronę umowy lub na inną wskazaną w umowie osobę.

3. Czynność prawna obejmująca oświadczenie woli o ustanowieniu odrębnej własności włókna światłowodowego wymaga, dla skutecznego ustanowienia tego prawa, zachowania formy pisemnej z datą pewną.

4. Czynność prawna obejmująca oświadczenie woli o ustanowieniu odrębnej własności włókna światłowodowego może być zawarta pod warunkiem lub z zastrzeżeniem terminu.

Art. 37. 1. Umowa ustanawiająca odrębną własność włókna światłowodowego powinna określać w szczególności:

- 1) rodzaj i przebieg telekomunikacyjnej linii kablowej obejmującej kabel światłowodowy, co do którego włókien zostaje ustanowiona odrębna własność;
- 2) rodzaj kabla, o którym mowa w pkt 1, lokalizację jego zakończeń oraz ogólną liczbę włókien światłowodowych w tym kablu;
- 3) włókna światłowodowe, których własność zostaje ustanowiona;
- 4) wielkość udziałów przypadających właścicielom poszczególnych włókien światłowodowych w części wspólnej kabla;
- 5) sposób podejmowania decyzji przez współwłaścicieli części wspólnej kabla światłowodowego o czynnościach dotyczących tego kabla jako całości, z zastrzeżeniem art. 38;
- 6) sposób partycypacji współwłaścicieli części wspólnej kabla w kosztach utrzymania, konserwacji, naprawy lub wymiany kabla – zastrzeżeniem art. 39.

2. Przepisy o ustanowieniu odrębnej własności włókien światłowodowych w drodze umowy stosuje się odpowiednio do ustanowienia odrębnej własności włókna w drodze jednostronnej czynności prawnej właściciela kabla lub orzeczenia sądu znoszącego współwłasność kabla.

Art. 38. 1. W razie sukcesywnego ustanawiania odrębnej własności włókien lub zbycia wcześniej ustanowionej własności włókna, przyjęty przez dotychczasowych współwłaścicieli części wspólnej kabla światłowodowego sposób podejmowania decyzji o czynnościach dotyczących tego kabla jako całości, odnosi skutek także do każdego kolejnego nabywcy włókna.

2. W braku odmiennej umowy, w odniesieniu do sposobu podejmowania decyzji przez współwłaścicieli części wspólnej kabla o czynnościach dotyczących tego kabla jako całości, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego o współwłasności w częściach ułamkowych dotyczące zarządu rzeczą wspólną, z zachowaniem przepisów ust. 3 i 4.

3. Współwłaściciele części wspólnej kabla są zobowiązani do ścisłego współdziałania przy czynnościach dotyczących tego kabla jako całości, w szczególności związanych z jego utrzymaniem, eksploatacją, konserwacją, naprawą lub wymianą.

4. W braku współdziałania, o którym mowa w ust. 3, każdy ze współwłaścicieli części wspólnej kabla może żądać upoważnienia sądowego do dokonania czynności określonych w ust. 3, chyba że dana czynność zmierza do wymiany kabla zniszczonego na skutek działania siły wyższej albo z wyłącznej winy żądającego czynności, a pozostali współwłaściciele wyrażają sprzeciw.

Art. 39. W braku odmiennej umowy, współwłaściciele części wspólnej kabla partycypują w kosztach utrzymania, eksploatacji, konserwacji, naprawy lub odtworzenia (wymiany) kabla jako całości w stosunku do ich udziałów w części wspólnej kabla.

Art. 40. Za zobowiązania związane z czynnościami, o których mowa w art. 39 odpowiada każdy współwłaściciel części wspólnej kabla w części odpowiadającej ich udziałom w części wspólnej kabla.

Art. 41. Art. 40 stosuje się odpowiednio do ustanawiania odrębnej własności przewodów w kablach innych niż światłowodowe oraz zespołu ułożonych jedna za drugą

i połączonych ze sobą pojedynczych rur kanalizacyjnych tworzących kanał do ułożenia w nim kabli telekomunikacyjnych wchodzących w skład kanalizacji kablowej wielootworowej, a także podejmowania decyzji o czynnościach dotyczących tej kanalizacji kablowej jako całości, partycypacji w kosztach jej utrzymania, eksploatacji, konserwacji, naprawy lub wymiany oraz odpowiedzialności za zobowiązania związane z powyższymi czynnościami.

Rozdział 5

Szczególne zasady lokalizowania inwestycji w telekomunikacji

Art. 42. 1. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, zwany dalej „planem miejscowym”, nie może zakazywać, ani uniemożliwiać świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w szczególności poprzez zakazy lub ograniczenia w lokalizowaniu infrastruktury telekomunikacyjnej, o ile nie jest to konieczne dla ochrony bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego, ochrony środowiska, przyrody, zdrowia, zabytków, bądź spełnionych łącznie uwarunkowań i wymagań funkcjonalnych, społeczno-gospodarczych, środowiskowych, kulturowych oraz kompozycyjno-estetycznych albo ze względu na inny ważny interes publiczny.

2. W planie miejscowym nie zamieszcza się zakazów lokalizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, będących przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko.

3. Dopuszcza się lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, na obszarze objętym obowiązującym planem miejscowym, choćby inwestycja nie była umieszczona w takim planie, jeżeli jej lokalizacja nie jest sprzeczna z określonym w planie przeznaczeniem terenu, ani też nie narusza ustanowionych w planie zakazów lub ograniczeń. W szczególności przeznaczenie terenu na cele zabudowy wielorodzinnej, rolnicze, leśne, usługowe lub produkcyjne, nie uważa się za sprzeczne z lokalizacją inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, a przeznaczenie terenu na cele zabudowy jednorodzinnej nie uważa się za sprzeczne również z lokalizacją infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu.

4. Nie wymaga wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.⁸) budowa infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu, jak również wykonywanie innych robót budowlanych dotyczących takiej infrastruktury.

Art. 43. 1. Regionalna sieć szerokopasmowa jest lokalizowana w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej.

2. W sprawach dotyczących lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Regionalna sieć szerokopasmowa jest inwestycją celu publicznego w rozumieniu przepisów odrębnych.

⁸ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 127, poz. 880 oraz z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237 i Nr 220, poz. 1413.

Art. 44. 1. Decyzję o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej wydaje, na wniosek inwestora, właściwy miejscowo wojewoda.

2. Na wniosek inwestora, wojewoda wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, w odniesieniu do części zamierzenia inwestycyjnego na obszarze danego województwa.

3. Wojewoda niezwłocznie przesyła do wiadomości ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, jak również właściwego miejscowo wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, dla gminy na której obszarze lokalizowana jest regionalna sieć szerokopasmowa, kopie decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej.

4. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej prowadzi rejestr wydanych decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej.

5. Do postępowania w sprawach o ustalenie lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy. Przepisu art. 31 § 4 oraz art. 97 § 1 ust. 1-3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

6. Decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej nie wydaje się w przypadku robót budowlanych:

- 1) polegających na rozbudowie lub przebudowie tej sieci, jeżeli nie powodują zmiany sposobu zagospodarowania terenu i użytkowania obiektu budowlanego oraz nie zmieniających formy architektonicznej, a także nie są zaliczone do przedsięwzięć wymagających przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko lub
- 2) niewymagających pozwolenia na budowę.

Art. 45. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 44 ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) określenie granic terenu objętego wnioskiem, przedstawionych na kopii mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku, na kopii mapy katastralnej, przyjętych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, obejmujących teren, którego wniosek dotyczy i obszaru, na który ta inwestycja będzie oddziaływać, w skali 1:500, 1:1000 albo 1:2000, przedstawiającej istniejące uzbrojenie terenu oraz proponowany przebieg regionalnej sieci szerokopasmowej, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych;
- 2) określenie zmian w dotychczasowym sposobie zagospodarowania i uzbrojenia terenu, przy czym przez uzbrojenie terenu należy rozumieć wybudowane urządzenia, o których mowa w art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
- 3) analizę powiązania inwestycji z istniejącym uzbrojeniem terenu;
- 4) charakterystykę inwestycji, obejmującą:
 - a) określenie zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie infrastruktury technicznej, a w razie potrzeby również sposobu unieszkodliwiania odpadów,
 - b) określenie planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia

i gabarytów projektowanych obiektów budowlanych, przedstawionych w formie opisowej i graficznej,

- c) określenie charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji oraz dane charakteryzujące jej wpływ na środowisko;
- 5) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, wydaną zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile jest wymagana;
- 6) opinie:
- a) ministra właściwego do spraw zdrowia - w odniesieniu do inwestycji lokalizowanych w miejscowościach uzdrowiskowych, zgodnie z odrębnymi przepisami,
 - b) dyrektora właściwego urzędu morskiego - w odniesieniu do obszarów morskich, obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani,
 - c) właściwego organu nadzoru górniczego - w odniesieniu do terenów górniczych,
 - d) właściwego organu administracji geologicznej – w odniesieniu do terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych,
 - e) organów właściwych w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz melioracji wodnych – w odniesieniu do gruntów wykorzystywanych na cele rolne i leśne w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami,
 - f) dyrektora parku narodowego – w odniesieniu do obszarów położonych w granicach parku i jego otuliny,
 - g) właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska – w odniesieniu do innych niż wymienione w lit. f obszarów objętych ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody,
 - h) dyrektora właściwego regionalnego zarządu gospodarki wodnej – w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych oraz w odniesieniu do wykonywania obiektów budowlanych lub robót na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią,
 - i) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych - w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Lasów Państwowych,
 - j) właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków - w odniesieniu do zabytków chronionych na podstawie odrębnych przepisów,
 - k) właściwego zarządcy terenów kolejowych – w odniesieniu do linii kolejowej,
 - l) właściwego wojewody, marszałka województwa oraz starosty w zakresie zadań rządowych albo samorządowych, służących realizacji inwestycji celu publicznego, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 3 i art. 48 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – w odniesieniu do terenów nieobjętych aktualnymi planami zagospodarowania przestrzennego,

m) właściwego miejscowo zarządu województwa, zarządu powiatu oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta),

n) innych organów wymaganych odrębnymi przepisami;

7) w odniesieniu do obszarów pasa drogowego oraz obszarów przyległych do pasa drogowego – uzgodnienie o lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej z właściwym zarządcą drogi.

2. Właściwy organ wydaje opinie lub uzgodnienie, o których mowa w ust. 1 pkt 6 i 7, w formie postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie, na wniosek inwestora, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

3. Niewydanie opinii lub niedokonanie uzgodnienia w terminie, o którym mowa w ust. 2, traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku.

4. Opinie i uzgodnienie, o których mowa w ust. 1 pkt 6 i 7, zastępują uzgodnienia, zezwolenia, pozwolenia, opinie bądź stanowiska właściwych organów wymagane odrębnymi przepisami dla lokalizacji inwestycji.

Art. 46. 1. Wojewoda w terminie 14 dni od złożenia wniosku, o którym mowa w art. 44 ust. 1, zawiadamia o wszczęciu postępowania w sprawie o ustalenie lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej:

- 1) wnioskodawcę, na adres wskazany we wniosku o wydanie tej decyzji;
- 2) właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie tej decyzji, na adres wskazany w katastrze nieruchomości ze skutkiem doręczenia;
- 3) pozostałe strony, w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim i na stronie internetowej urzędu wojewódzkiego, a także w urzędach gmin właściwych ze względu na planowaną lokalizację regionalnej sieci szerokopasmowej i w prasie lokalnej;
- 4) właściwe miejscowo organy w sprawach, o których mowa w ust. 5 pkt 2, przy czym wójt (burmistrz, prezydent miasta) niezwłocznie ogłasza o wszczęciu postępowania na stronach internetowych gminy.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie nieruchomości lub ich części, objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, według katastru nieruchomości;
- 2) informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

3. W przypadku nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, zawiadomienia dokonuje się w formie obwieszczenia, o których mowa w ust. 1.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do innych wezwań, zawiadomień i pism, które organ obowiązany jest doręczać stronom w toku postępowania.

5. Z dniem pierwszego zawiadomienia w formie obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3:

- 1) nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, objęte wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji

regionalnej sieci szerokopasmowej, w części objętej granicami, o których mowa w art. 45 ust.1 pkt 1, nie mogą być przedmiotem obrotu w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami;

- 2) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, do czasu wydania takiej decyzji, nie wydaje się decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o warunkach zabudowy lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, o których mowa w odrębnych przepisach, jeżeli inwestycje te mogą utrudnić lub uniemożliwić realizację objętej wnioskiem regionalnej sieci szerokopasmowej; postępowania w tych sprawach nie zakończone decyzją ostateczną ulegają zawieszeniu z mocy prawa do czasu wydania ostatecznej decyzji w sprawie ustalenia lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej;
- 3) zbycie własności nieruchomości lub prawa użytkowania wieczystego gruntu objętego wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, jak również ustanawianie na nim ograniczonych praw rzeczowych, nie wpływa na toczące się postępowanie.

6. Czynność prawna dokonana z naruszeniem zakazu, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, jest nieważna.

Art. 47. Wojewoda niezwłocznie składa wniosek do właściwego sądu o ujawnienie wszczęcia postępowania w sprawie decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej w dziale trzecim ksiąg wieczystych prowadzonych dla nieruchomości objętych wnioskiem, a jeżeli nieruchomość nie ma urządzonej księgi wieczystej – o złożenie do istniejącego zbioru dokumentów zawiadomienia o wszczęciu tego postępowania. W przypadku ostatecznej decyzji odmawiającej ustalenia lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, wojewoda niezwłocznie występuje do właściwego sądu o wykreślenie z księgi wieczystej wpisu o wszczęciu postępowania albo składa odpowiednie zawiadomienie do zbioru dokumentów.

Art. 48. 1. Wojewoda wydaje decyzję o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

2. Decyzja o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej zawiera w szczególności:

- 1) określenie rodzaju inwestycji;
- 2) warunki techniczne realizacji inwestycji;
- 3) wynikające z przepisów odrębnych warunki w zakresie:
 - a) ochrony środowiska i zdrowia ludzi, ochrony przyrody oraz ochrony zabytków,
 - b) obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji,
 - c) wymagań dotyczących ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich,
 - d) ochrony obiektów budowlanych na terenach górniczych;
- 4) linie rozgraniczające teren inwestycji, wyznaczone na mapie w skali 1:500, 1:1000 albo 1:2000.

3. Decyzja o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej:

- 1) zobowiązuje organ zarządzający gruntami Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, z wyłączeniem nieruchomości zajętych pod drogi publiczne, do ich wydania najpóźniej w dniu uzyskania przez inwestora decyzji o pozwoleniu na budowę, na okres niezbędny do realizacji i eksploatacji regionalnej sieci szerokopasmowej;
- 2) uprawnia inwestora do faktycznego objęcia w posiadanie gruntów Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego i stanowi tytuł prawny do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

4. Nie można uzależnić wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

5. Sporządzenie projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej powierza się osobie wpisanej na listę izby samorządu zawodowego urbanistów lub architektów.

6. Decyzja o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej stanowi podstawę wpisów w księdze wieczystej i katastrze nieruchomości. Wpisu dokonuje się na wniosek inwestora.

Art. 49. 1. Do gruntów rolnych i leśnych objętych decyzjami o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, w granicach linii rozgraniczających teren inwestycji, nie stosuje się przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

2. Grunty rolne i leśne, o których mowa w ust. 1, mogą być użytkowane na inne cele, w szczególności rolnicze i leśne, w zakresie w jakim nie narusza to uprawnień do przygotowania, realizacji i eksploatacji regionalnej sieci szerokopasmowej.

Art. 50. 1. Wojewoda doręcza decyzję o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej wnioskodawcy oraz zawiadamia o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim i na stronie internetowej urzędu wojewódzkiego, w urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację tego obiektu, a także w prasie lokalnej. Ponadto, wojewoda doręcza zawiadomienie o wydaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej dotychczasowemu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu na adres wskazany w katastrze nieruchomości, chyba że decyzja dotyczy nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne.

2. Zawiadomienie o wydaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej zawiera informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji. Przepisu ust. 1 zdanie drugie nie stosuje się w przypadku nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami oraz w sytuacji, gdy właściciel lub użytkownik wieczysty nie żyją, a ich spadkobiercy nie wykazali prawa do spadku.

3. Przepisy ust.1 i 2 stosuje się odpowiednio do doręczenia i zawiadomienia stron o decyzji wydanej przez organ drugiej instancji.

Art. 51. 1. Od decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej stronie służy odwołanie do ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej.

2. Odwołanie strony od decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej wojewoda przekazuje organowi drugiej instancji w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania, o ile nie znajduje podstaw do zastosowania art. 132 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3. Odwołanie powinno być rozpatrzone w terminie 30 dni, a skarga do sądu administracyjnego w terminie 60 dni od daty wpływu.

4. Odwołanie od decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej powinno zawierać zarzuty odnoszące się do decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody, uzasadniające to żądanie.

5. W przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję wydaną w sprawie ustalenia lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, wstrzymanie wykonania tej decyzji, na wniosek skarżącego, sąd może uzależnić od złożenia przez skarżącego kaucji na zabezpieczenie roszczeń inwestora z powodu wstrzymania wykonania decyzji. W przypadku uznania skargi za słuszną w całości lub w części kaucja podlega zwrotowi. W sprawach kaucji stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o zabezpieczeniu roszczenia.

6. W postępowaniu przed organem odwoławczym oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka regionalnej sieci szerokopasmowej, nieruchomości lub działki.

7. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę regionalnej sieci szerokopasmowej. Przepis art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

8. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności, sąd administracyjny po upływie 14 dni od dnia rozpoczęcia budowy regionalnej sieci szerokopasmowej może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wyszczególnionych w art. 145 lub art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 52. 1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej wiąże właściwe organy przy opracowywaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania terenu oraz planów zagospodarowania przestrzennego. Wojewoda przekazuje niezwłocznie wydane decyzje o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej właściwym wójtom (burmistrzom, prezydentom miast).

2. Ilekroć w odrębnych przepisach wymagana jest zgodność z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego, nie dotyczy to regionalnej sieci szerokopasmowej.

3. Ilekroć w odrębnych przepisach, w tym przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, mowa jest o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub o decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej.

4. Decyzja o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej wiąże właściwe organy w zakresie wydawania decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji, o której mowa w art. 21 ustawy z dnia 27 października

1994 r. o autostradach płatnych oraz Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz.2571, z późn. zm.⁹), decyzji, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowywania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz.1194, z późn. zm.¹⁰) oraz decyzji, o której mowa w art.9q ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz.94, z późn. zm.¹¹).

5. Decyzja o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej wiąże organ wydający pozwolenie na budowę, organ wydający decyzje, o których mowa w art. 124 ust. 1 i art. 124a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz zarządcę drogi wydającego zezwolenia, o których mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 z późn. zm.¹²). Zezwolenia zarządcy drogi wydawane są w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia złożenia wniosku o ich wydanie.

6. Decyzja o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej jest wiążąca dla następców prawnych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych tą decyzją oraz innych podmiotów władających tymi nieruchomościami.

Art. 53. 1. Wojewoda nadaje decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej rygor natychmiastowej wykonalności, na wniosek inwestora, uzasadniony ważnym interesem społecznym lub gospodarczym, jak również w przypadkach określonych w art. 108 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

2. Decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli jest to niezbędne do wykazania prawa do dysponowania nieruchomością na cele budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego. Rygor natychmiastowej wykonalności może być nadany decyzji również po jej wydaniu. W tym przypadku organ wydaje postanowienie, na które służy stronie zażalenie.

Art. 54. 1. Pozwolenie na budowę dla regionalnej sieci szerokopasmowej, wymagane przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, wydaje właściwy miejscowo wojewoda, na zasadach i w trybie przepisów tej ustawy, z zastrzeżeniem przepisów ustawy niniejszej.

2. Wojewoda wydaje pozwolenie na budowę regionalnej sieci szerokopasmowej, w zależności od wniosku inwestora, dla całego lub dla części zamierzenia budowlanego, w szczególności dla poszczególnych odcinków sieci lub linii, położonego na obszarze województwa.

3. W razie potrzeby, pozwolenie na budowę zawiera:

- 1) obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych oraz określenie jej terminu;

⁹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 155, poz. 1297 i Nr 172, poz. 1440, z 2006 r. Nr 12, poz. 61, z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 99, poz. 666, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 19, poz.101.

¹⁰ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227.

¹¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 191, poz. 1374 oraz z 2008 r. Nr 59, poz. 359, Nr 144, poz. 902, Nr 206, poz. 1289 i Nr 227, poz. 1505.

¹² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 54, poz. 326, Nr 218, poz. 1391 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i 101.

- 2) obowiązek dokonania przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu;
- 3) określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w pkt 1 i 2, lub innych niezbędnych dla realizacji regionalnej sieci szerokopasmowej.

Przepisy art. 124 ust. 4 i 8, art. 124a oraz art. 128 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio.

4. Przepisy art. 46 ust. 3-4, art. 50 oraz art. 51 ust. 1-4 stosuje się odpowiednio do pozwolenia na budowę regionalnej sieci szerokopasmowej.

Art. 55. 1. Do usuwania, w zakresie niezbędnym do realizacji inwestycji, drzew i krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej i pozwoleniem na budowę takiej sieci, z wyjątkiem drzew i krzewów usuwanych z nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków, nie stosuje się przepisów o ochronie przyrody w zakresie obowiązku uzyskiwania zezwoleń na ich usunięcie oraz opłat z tym związanych.

2. Lasy Państwowe są obowiązane do dokonania nieodpłatnie, z zastrzeżeniem ust. 4, wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzątnięcia w terminie ustalonym w odrębnym porozumieniu między Lasami Państwowymi a właściwym marszałkiem województwa.

3. Drewno pozyskane z wycinki drzew i krzewów, o której mowa w ust. 2, pozostaje w zarządzie Lasów Państwowych.

4. Koszty wycinki drzew i krzewów w wieku do 20 lat oraz ich uprzątnięcia ponosi właściwy marszałek województwa.

Rozdział 6

Krajowy Fundusz Cyfrowy

Art. 56. Tworzy się Krajowy Fundusz Cyfrowy, zwany dalej "Funduszem", którego dysponentem jest Prezes UKE.

Art. 57. Fundusz jest państwowym funduszem celowym.

Art. 58. Fundusz tworzy się w Banku Gospodarstwa Krajowego.

Art. 59. 1. Fundusz gromadzi środki pieniężne na finansowanie zadań związanych z rozwojem społeczeństwa informacyjnego i rynku telekomunikacyjnego w Polsce, w tym także realizuje zadania związane z procesem przechodzenia z nadawania analogowego na cyfrowe.

2. Środki Funduszu przeznacza się na realizację zadań o których mowa w ust. 1, a w szczególności na:

- 1) finansowanie zadań wynikających z realizacji polityki telekomunikacyjnej państwa;
- 2) finansowanie zadań związanych z rozwojem społeczeństwa informacyjnego;
- 3) współfinansowanie kampanii informacyjnej dotyczącej przechodzenia z nadawania analogowego na cyfrowe.

Art. 60. Środki Funduszu pochodzą z:

- 1) wpływów z opłat, o których mowa w art. 184 i 185 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne;
- 2) odsetek z tytułu oprocentowania środków Funduszu oraz odsetek od lokat okresowo wolnych środków Funduszu w bankach;
- 3) darowizn i zapisów.

Art. 61. 1. Okresowo wolne środki Funduszu, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, Bank Gospodarstwa Krajowego może lokować:

- 1) w papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub NBP;
- 2) w papiery wartościowe gwarantowane lub poręczane przez Skarb Państwa;
- 3) w listy zastawne emitowane na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 99, poz. 919, z późn. zm.¹³);
- 4) w jednostkach uczestnictwa funduszy inwestycyjnych rynku pieniężnego, o których mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych;
- 5) na rachunkach lokat terminowych w bankach posiadających fundusze własne w wysokości nie mniejszej niż równowartość w złotych kwoty 10.000.000 euro, przeliczonej według kursu średniego ogłaszanego przez NBP, z zastrzeżeniem, że suma lokat w jednym banku lub grupie banków powiązanych ze sobą kapitałowo lub organizacyjnie nie może przekroczyć 10 % okresowo wolnych środków Funduszu.

2. Suma okresowo wolnych środków Funduszu, o których mowa w ust. 1, lokowanych w:

a) jednym banku lub grupie banków powiązanych ze sobą kapitałowo lub organizacyjnie,

b) jednostkach uczestnictwa funduszu inwestycyjnego rynku pieniężnego lub grupy funduszy inwestycyjnych rynku pieniężnego powiązanych ze sobą kapitałowo lub organizacyjnie

- nie może przekroczyć 25 % tych środków.

3. Wysokość środków Funduszu przeznaczonych do lokowania na podstawie ust. 1, Bank Gospodarstwa Krajowego uzgadnia z Prezesem UKE.

Art. 62. Warunki finansowania zadań, o których mowa w art. 59 ze środków Funduszu, określa w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw łączności po uzyskaniu opinii Prezesa UKE, mając na względzie wysokość zgromadzonych i wolnych środków Funduszu oraz ich przeznaczenie, jak również dopuszczalne przeznaczenie pomocy państwa i warunki jej udzielania określone w przepisach prawa wspólnotowego, a także uwzględniając wytyczne Komisji Europejskiej w tym zakresie

¹³ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 15, poz. 148, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 60, poz. 535, z 2005 r. Nr 184, poz. 1539, Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119.

Art. 63. Bank Gospodarstwa Krajowego, na wniosek Prezesa UKE działającego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności, dokonuje wypłat ze środków Funduszu.

Art. 64. Minister właściwy do spraw łączności zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę określającą:

- 1) szczegółowy sposób i terminy dokonywania wypłat ze środków Funduszu;
- 2) sposób i terminy dokonywania przez Bank Gospodarstwa Krajowego lokowania wolnych środków Funduszu, o których mowa w art. 61 ust. 1.

Art. 65. Bank Gospodarstwa Krajowego:

- 1) wyodrębnia w swoim planie finansowym plan finansowy Funduszu, w porozumieniu z Prezesem UKE oraz ministrem właściwym do spraw łączności;
- 2) sporządza dla Funduszu odrębny bilans oraz rachunek zysków i strat, wchodzące w skład sprawozdania finansowego tego banku;
- 3) składa ministrowi właściwemu do spraw łączności oraz Prezesowi UKE w terminie do końca miesiąca następującego po każdym kwartale, informacje o realizacji planu finansowego Funduszu.

Art. 66. 1. Bankowi Gospodarstwa Krajowego przysługuje wynagrodzenie prowizyjne z tytułu prowadzenia Funduszu. Wynagrodzenie finansowane jest ze środków Funduszu.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób i terminy jego wypłaty, uwzględniając koszty Banku Gospodarstwa Krajowego ponoszone w związku z prowadzeniem Funduszu.

Rozdział 7

Obowiązki Prezesa UKE

Art. 67. W terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, Prezes UKE opublikuje na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej raport w sprawie pokrycia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych i ruchomych publicznych sieci telefonicznych oraz prognoz inwestycyjnych dotyczących rozwoju tych sieci w oparciu o informacje otrzymane od przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz innych podmiotów dysponujących infrastrukturą telekomunikacyjną lub realizujących inwestycje w tym zakresie.

Art. 68. 1. W terminie 14 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, Prezes UKE oceni, czy wystarczające jest pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem sieci telekomunikacyjnych.

2. W przypadku niewywiązywania się ze zobowiązań podjętych w ramach przetargu albo konkursu, o którym mowa w art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. – Prawo telekomunikacyjne, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości, Prezes UKE może, w drodze decyzji, zobowiązać ten podmiot do wykorzystywania częstotliwości w sposób zgodny z tymi zobowiązaniami określając:

- 1) harmonogram realizacji pokrycia zasięgiem sieci telekomunikacyjnych;

2) obszary, które mają zostać objęte zasięgiem sieci telekomunikacyjnych lub odsetek mieszkańców, który ma zostać objęty tym zasięgiem.

3. W sprawach decyzji, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 16 i 17 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne.

Art. 69. 1. W terminie dwóch lat od dnia wejścia w życie ustawy, Prezes UKE opublikuje na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Komunikacji Elektronicznej raport dotyczący stanu sieci telekomunikacyjnej wysokiej przepustowości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz działań przedsiębiorców telekomunikacyjnych, organów państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego i ich związków w zakresie rozwoju takiej infrastruktury.

2. Raport, o którym mowa w ust. 1, będzie zawierał wnioski oraz propozycje działań wspierających rozwój łączności szerokopasmowej, w szczególności na obszarach wiejskich, z uwzględnieniem wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 70. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 po pkt 27 dodaje się pkt 28 w brzmieniu:

„28) kanał technologiczny – ciąg osłonowych elementów obudowy, studni kablowych oraz innych obiektów lub urządzeń służących umieszczeniu lub eksploatacji:

- a) urządzeń infrastruktury technicznej związanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego;
- b) linii telekomunikacyjnych wraz z zasilaniem oraz linii energetycznych niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego.”;

2) w art. 19 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad jest zarządcą autostrady wybudowanej na zasadach określonych w ustawie do czasu przekazania jej, w drodze porozumienia, spółce, z którą zawarto umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady. Spółka pełni funkcję zarządcy autostrady płatnej na warunkach określonych w umowie o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, z wyjątkiem zadań, o których mowa w art. 20 pkt 1, 8, 17 i 19, które wykonuje Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.”;

3) w art. 20 po pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 w brzmieniu:

„19) utrzymywanie kanałów technologicznych.”;

4) w art. 39:

- a) po ust. 1 dodaje się ust.1a w brzmieniu:

„1a. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do umieszczania, konserwacji, przebudowy i naprawy infrastruktury telekomunikacyjnej i urządzeń związanych z jej eksploatacją oraz do innych czynności związanych z eksploatacją tej infrastruktury i urządzeń.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach lokalizowanie w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego może nastąpić wyłącznie za zezwoleniem właściwego zarządcy drogi, z zastrzeżeniem ust. 7, wydawanym w drodze decyzji administracyjnej. Jednakże właściwy zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na umieszczenie w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne wyłącznie, jeżeli jej umieszczenie spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego lub naruszenie wymagań wynikających z przepisów odrębnych.”,

c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b-3d w brzmieniu;

„3b. W przypadku gdy właściwy organ nie wyda zezwolenia, o którym mowa w ust. 3, w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku, organ wyższego stopnia, a w przypadku braku takiego organu, organ nadzorujący, wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.

3c. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 3b. W przypadku nieuiszczenia kary, o której mowa w ust. 4, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3d. Do terminu, o którym mowa w ust. 3b, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony, albo z przyczyn niezależnych od organu.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zarządca drogi może lokalizować w pasie drogowym dróg publicznych kanały technologiczne, z zastrzeżeniem ust. 6a.”,

e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a-6e w brzmieniu:

„6a. Zarządca drogi w trakcie budowy lub przebudowy drogi jest obowiązany zlokalizować kanał technologiczny w pasie drogowym:

- 1) dróg krajowych,
- 2) pozostałych dróg publicznych, chyba że w terminie 60 dni od dnia opublikowania ogłoszenia, o którym mowa w ust. 6b, nie zgłoszono zainteresowania udostępnieniem kanału technologicznego.

6b. Najpóźniej na 6 miesięcy przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub złożeniem wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub złożeniem wniosku o wydanie decyzji

o pozwoleniu na budowę dróg, o których mowa w ust. 6a pkt 2, zarządca drogi na swojej stronie internetowej ogłasza o tym fakcie oraz o możliwości zgłaszania zainteresowania udostępnieniem kanału technologicznego. Przepis ust. 7b zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio. Podmiot, który zgłosi zainteresowanie udostępnieniem przez zarządcę drogi kanału technologicznego, a następnie po jego wybudowaniu nie złoży oferty, obowiązany jest zwrócić zarządcy drogi koszty wybudowania kanału technologicznego, o ile nie ma możliwości udostępnienia tego kanału innym podmiotom.

6c. Przepisu ust. 6b nie stosuje się w przypadku uzyskania przez zarządcę drogi zwolnienia, o którym mowa w ust. 6e.

6d. Niezwłocznie po wybudowaniu kanału technologicznego, a jeszcze przed jego udostępnieniem innym podmiotom, zarządca drogi przekazuje Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE” informację o przebiegu nowo zlokalizowanego kanału technologicznego. Na żądanie Prezesa UKE lub przedsiębiorcy telekomunikacyjnego zarządca drogi udziela informacji o kanałach technologicznych zlokalizowanych w pasie drogowym na obszarze jego własności.

6e. W przypadku, gdy w pobliżu pasa drogowego istnieje już kanał technologiczny lub linia światłowodowa, posiadające wolne zasoby wystarczające do zaspokojenia potrzeb społecznych w zakresie dostępu do usług szerokopasmowych i rozwoju konkurencji, lub w sytuacji, gdy lokalizowanie kanału technologicznego w przypadku przebudowy drogi byłoby nieracjonalne ekonomicznie lub technicznie niemożliwe, zarządca drogi uzgadnia z Prezesem UKE, zwolnienie z obowiązku budowania kanału technologicznego. W odniesieniu do dróg, o których mowa w ust. 6a pkt 2 uzgodnienie następuje przed ogłoszeniem, o którym mowa w ust. 6b.

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Zarządca drogi udostępnia zainteresowanym podmiotom kanały technologiczne za opłatą, w drodze umowy dzierżawy lub najmu, na zasadach określonych w ust. 7a–7e.”,

g) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7e w brzmieniu:

„7a. Zarządca drogi publikuje na swojej stronie internetowej ogłoszenie o zamiarze udostępnienia kanału technologicznego, podając lokalizację kanału, zakres wolnych zasobów w kanale, jego podstawowe parametry techniczne, termin i miejsce składania ofert, wymagania formalne dotyczące ofert oraz kryteria wyboru w przypadku złożenia ofert przekraczających zakres wolnych zasobów, z uwzględnieniem ust. 7d. W sytuacji, gdy do zarządcy drogi wpłynie pierwszy wniosek o udostępnienie kanału technologicznego, ogłoszenie jest publikowane nie później niż w terminie 14 dni od wpłynięcia tego wniosku.

7b. Zarządca drogi jednocześnie z opublikowaniem ogłoszenia, o którym mowa w art. 7a, zawiadamia o tym fakcie Prezesa UKE. Prezes UKE na swojej stronie internetowej niezwłocznie zamieszcza informację o ogłoszeniu wraz z odesłaniem do strony internetowej, na której ogłoszenie zostało opublikowane. Termin składania ofert nie może być krótszy niż 14 dni od dnia zamieszczenia informacji o ogłoszeniu na stronie internetowej Prezesa UKE.

7c. Umowa dzierżawy lub najmu zawarta przed upływem 21 dni od dnia opublikowania ogłoszenia, o którym mowa w ust. 7a lub dnia zamieszczenia informacji o ogłoszeniu, o której mowa w ust. 7b, jest nieważna. Zarządca drogi obowiązany jest zawrzeć umowę dzierżawy lub najmu najpóźniej w terminie 21 dni od dnia, w którym upłynął termin składania ofert.

7d. W przypadku, gdy z powodu braku dostatecznych zasobów niemożliwe jest uwzględnienie wszystkich ofert na udostępnienie kanału technologicznego, zarządca drogi

dokonuje wyboru podmiotów, którym udostępni kanał technologiczny, stosując kryteria wyboru określone w ogłoszeniu, o którym mowa w ust. 7a, przestrzegając zasad przejrzystości, równego traktowania zainteresowanych podmiotów oraz uczciwej i wolnej konkurencji na rynkach telekomunikacyjnych, a także pierwszeństwa dla umieszczania w kanale technologicznym linii światłowodowych przeznaczonych na potrzeby dostępu do telekomunikacyjnych usług szerokopasmowych.

7e. Za udostępnienie kanału technologicznego pobiera się opłaty w wysokości określonej w umowie, przy czym opłaty te są ustalane na poziomie kosztów budowy i utrzymania kanału. Przepisy art. 40 ust. 3 nie mają zastosowania do linii i innych urządzeń umieszczanych w kanale technologicznym.”,

h) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Wykonywanie zadań związanych z zarządzaniem kanałami technologicznymi, o których mowa w ust. 6, zarządca drogi może powierzyć, w drodze umowy, podmiotowi wyłonionemu w drodze przetargu, z zachowaniem przepisów o zamówieniach publicznych lub w trybie określonym w ustawie z dnia 9 stycznia 2009 r. o koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. Nr 19, poz. 101).”;

5) w art. 40:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, ustala dla dróg, których zarządcą jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego. Stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł, z tym zastrzeżeniem, że w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 0,2 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 20 zł.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego, z tym że stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł, z tym zastrzeżeniem, że w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 0,2 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 20 zł.”.

Art. 71. W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.¹⁴) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁴ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175,

1) w art. 7 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) budowy, eksploatacji i udostępniania infrastruktury i sieci telekomunikacyjnych, a także świadczenia usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym;”

2) w art. 101 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, jak również Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, może zaskarżyć uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w szczególności w zakresie, w jakim uchwała taka narusza art. (***) ust. 1 lub 2 ustawy z dnia [**] o wspieraniu rozwoju usług i sieci szerokopasmowych w telekomunikacji (Dz. U. **).”

Art. 72. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.¹⁵) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 w ust. 1 dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) kanalizacja kablowa przeznaczona na potrzeby świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, podziemne i nadziemne linie kablowe przeznaczone do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;”

Art. 73. W ustawie z dnia z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) budowli – należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, drogi, linie kolejowe, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową;”

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) obiekcie liniowym – należy przez to rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość w szczególności: droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i podziemna oraz kanalizacja kablowa, a także wał przeciwpowodziowy;”;

poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 52, poz. 420.

¹⁵ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 220, poz. 1601, Nr 225, poz. 1635, Nr 245, poz. 1775, Nr 249, poz. 1828 i Nr 251, poz. 1847, z 2008 r. Nr 93, poz. 585 i Nr 116, poz. 730 oraz z 2009 r. Nr 56, poz. 458.

2) w art. 5 ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) możliwość zapewnienia dostępu do usług telekomunikacyjnych, w szczególności w zakresie szerokopasmowego dostępu do Internetu;”;

3) w art. 29 w ust. 2 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) instalowaniu urządzeń, w tym antenowych konstrukcji wsporczych i instalacji radiokomunikacyjnych, na obiektach budowlanych;”.

Art. 74. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami w art. 37 w ust. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) jest sprzedawana partnerowi prywatnemu lub spółce, o której mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 19, poz. 100), jeżeli sprzedaż stanowi wniesienie wkładu własnego podmiotu publicznego, a wybór partnera prywatnego nastąpił w trybie przewidzianym w art. 4 ust. 1 lub 2 powołanej ustawy;”.

Art. 75. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.¹⁶) w art. 4 po pkt 22 dodaje się pkt 23 w brzmieniu:

„23) budowy, eksploatacji i udostępniania infrastruktury i sieci telekomunikacyjnych, a także świadczenia usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym.”

Art. 76. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590 z późn. zm.¹⁷) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W sferze użyteczności publicznej województwo może tworzyć spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki akcyjne lub spółdzielnie, a także może przystępować do takich spółek lub spółdzielni.

2. Poza sferą użyteczności publicznej województwo może tworzyć spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółki akcyjne lub spółdzielnie oraz przystępować do nich, jeżeli działalność tych spółek lub spółdzielni polega na wykonywaniu czynności promocyjnych, edukacyjnych i wydawniczych służących rozwojowi województwa, jak również w zakresie działalności, o której mowa w art. 3 i 4 ustawy (**) o wspieraniu rozwoju usług i sieci szerokopasmowych w telekomunikacji (**).”;

2) W art. 18 w pkt 19 w lit. e po wyrazach „spółek prawa handlowego” dodaje się wyrazy „lub spółdzielni”.

Art. 77. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 po pkt 9 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

¹⁶ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1688 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 167, poz. 1759, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458.

¹⁷ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1206 i Nr 167, poz. 1759, z 2006 r. Nr 126, poz. 875 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 216, poz. 1370 i Nr 223, poz. 1458.

„10) potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej, w szczególności sieci szerokopasmowych”;

2) w art. 2:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) "inwestycji celu publicznego" - należy przez to rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;

b) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) "uzbrojenie terenu" – należy przez to rozumieć drogi, obiekty budowlane, urządzenia i przewody, służące celom, o których mowa w art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;”;

3) w art. 11 w pkt 8 po lit. j dodaje się lit. k w brzmieniu:

„k) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej;”;

4) w art. 17 w pkt 6 po lit. c dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej;”;

5) w art. 51 po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2d w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy właściwy organ nie wyda decyzji w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji, organ wyższego stopnia, a w przypadku braku takiego organu, organ nadzorujący, wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.

2b. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 2a. W przypadku nieuiszczenia kary, o której mowa w ust. 2a, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

2c. Do terminu, o którym mowa w ust. 2a, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony, albo z przyczyn niezależnych od organu.

2d. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza rejestr wniosków o wydanie decyzji oraz decyzji w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego i przekazuje go do organu wyższego stopnia do końca każdego kwartału.”;

6) w art. 53

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej może występować na prawach strony w postępowaniu w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Do Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące prokuratora.”

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Uzgodnień, o których mowa w ust. 4, dokonuje się w trybie art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym zastrzeżeniem, że zażalenie przysługuje wyłącznie inwestorowi. W przypadku niezajęcia stanowiska przez organ uzgadniający w terminie 14 dni od dnia doręczenia wystąpienia o uzgodnienie - uzgodnienie uważa się za dokonane.”;

7) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. Nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi. Art. 1 ust. 2 nie może stanowić podstawy odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego.”.

Art. 78. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655 ,z późn. zm.¹⁸) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) zamówień, których głównym celem jest:

- a) pozwolenie zamawiającym na oddanie do dyspozycji publicznej sieci telekomunikacyjnej, lub,
- b) eksploatacja publicznej sieci telekomunikacyjnej, lub
- c) świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych za pomocą publicznej sieci telekomunikacyjnej.” .

Art. 79. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 z późn. zm.¹⁹) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 83 w ust. 6 dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) usuwanych, w zakresie niezbędnym do realizacji inwestycji, znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej i pozwoleniem na budowę takiej sieci, zgodnie z ustawą z dnia (***) o wspieraniu rozwoju usług i sieci szerokopasmowych w telekomunikacji (***)”;

2) w art. 84 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do drzew i krzewów usuwanych, w zakresie niezbędnym do realizacji inwestycji, znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej i pozwoleniem na budowę takiej sieci, zgodnie z ustawą z dnia (***) o wspieraniu rozwoju usług i sieci szerokopasmowych w telekomunikacji (***)”.

Art. 80. W ustawie z dnia z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 6 dodaje się art. 6a– art. 6b w brzmieniu:

„**Art. 6a.** Operator jest obowiązany udzielać Prezesowi UKE na jego wniosek, informacji dotyczących lokalizacji i rodzaju posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej lub publicznej

¹⁸ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 171, poz. 1058, Nr 220, poz. 1420, Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 101.

¹⁹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 176, poz. 1238 i Nr 181, poz. 1286, z 2008 r. Nr 154, poz. 958, Nr 199, poz. 1227 i Nr 201, poz. 1237 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

sieci telekomunikacyjnej, zlokalizowanych na obszarze objętym wnioskiem, na potrzeby związane z ubieganiem się o dostęp telekomunikacyjny przez jednostki samorządu terytorialnego i ich związki lub określenia zasadności interwencji publicznej w sektorze telekomunikacyjnym. Udzielenie informacji następuje nieodpłatnie.

Art. 6b. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej przekazuje Prezesowi UKE na jego wniosek wykaz obszarów, które w poprzednim roku zostały objęte zasięgiem dostarczanej przez tego operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej, a ponadto przekazuje Prezesowi UKE wykaz nowych obszarów, które w bieżącym roku zostaną objęte zasięgiem tej sieci wraz z określeniem warunków, na jakich to nastąpi.”

2) w art. 26 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„O ile ustawa nie stanowi inaczej, przepisy tego rozdziału odnoszące się do przedsiębiorców telekomunikacyjnych mają zastosowanie odpowiednio do podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8, oraz jednostek samorządu terytorialnego i ich związków wykonujących działalność, o której mowa w art. 3 i 4 ustawy z dnia (***) o wspieraniu rozwoju usług i sieci szerokopasmowych w telekomunikacji (***).”;

3) uchyla się art. 58;

4) w art. 132 po ust. 1 dodaje się ust. 1a– 1e w brzmieniu:

„1a. Z zastrzeżeniem ust. 1d, począwszy od dnia 1 grudnia 2009 roku odbiorniki telewizyjne o przekątnej ekranu powyżej 66 centymetrów, przeznaczone do odbioru cyfrowych naziemnych transmisji telewizyjnych przez indywidualnych użytkowników, w momencie sprzedaży detalicznej, powinny być wyposażone w tuner pozwalający na odbiór wszystkich bezpłatnych programów naziemnej telewizji cyfrowej w wysokiej rozdzielczości i w rozdzielczości standardowej, dostępnych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

1b. Z zastrzeżeniem ust. 1d, począwszy od dnia 1 grudnia 2012 roku odbiorniki telewizyjne przeznaczone do odbioru cyfrowych naziemnych transmisji telewizyjnych przez indywidualnych użytkowników, w momencie sprzedaży detalicznej, powinny być wyposażone w tuner pozwalający na odbiór wszystkich bezpłatnych programów naziemnej telewizji cyfrowej w wysokiej rozdzielczości i w rozdzielczości standardowej, dostępnych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

1c. Z zastrzeżeniem ust. 1d, począwszy od dnia 1 grudnia 2012 roku tunery przeznaczone do odbioru cyfrowych naziemnych transmisji telewizyjnych, w momencie sprzedaży detalicznej, powinny pozwalać na odbiór wszystkich bezpłatnych programów naziemnej telewizji cyfrowej w wysokiej rozdzielczości i w rozdzielczości standardowej, dostępnych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

1d. Sprzedaż odbiorników telewizyjnych lub tunerów nie spełniających wymagań wskazanych odpowiednio w ust. 1a, 1b lub 1c po upływie terminów w tych przepisach określonych, dopuszczalna jest jedynie po uprzednim poinformowaniu o tym fakcie nabywcy na piśmie najpóźniej w chwili zawarcia umowy i potwierdzeniu otrzymania przez tego nabywcę tych informacji, a w przypadku umów sprzedaży zawieranych przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, po uprzednim poinformowaniu o tym fakcie nabywcy przy użyciu środka porozumiewania się na odległość najpóźniej w chwili złożenia mu propozycji zawarcia umowy i potwierdzeniu otrzymania przez tego nabywcę tych informacji.

1e. Począwszy od dnia 1 grudnia 2009 roku sprzedawcy obowiązani są wywiesić treść przepisów ust. 1a – 1d w miejscu widocznym i łatwo dostępnym dla każdego potencjalnego nabywcy odbiornika telewizyjnego lub tunera.”;

5) po art. 132 dodaje się art. 132a w brzmieniu:

„**Art. 132a.** Producenci i importerzy odbiorników telewizyjnych i innych urządzeń przeznaczonych do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych dołączają do tych urządzeń, a sprzedawcy dostarczają ich nabywcom, szczegółowe i zrozumiałe informacje w języku polskim dotyczące standardu odbioru programów naziemnej telewizji cyfrowej, któremu odpowiadają urządzenia przez nich produkowane lub importowane, w tym informacje dotyczące możliwości odbioru wszystkich bezpłatnych programów naziemnej telewizji cyfrowej w wysokiej rozdzielczości i w rozdzielczości standardowej, dostępnych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.”;

6) w art. 139 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem przepisów odrębnych, operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany umożliwić innym operatorom publicznych sieci telekomunikacyjnych, podmiotom, o których mowa w art. 4, oraz jednostkom samorządu terytorialnego i ich związkom wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 i 4 ustawy z dnia (***) o wspieraniu rozwoju usług i sieci szerokopasmowych w telekomunikacji (***), dostęp do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej, a w szczególności zakładanie, eksploatację, nadzór i konserwację urządzeń telekomunikacyjnych, jeżeli wykonanie tych czynności bez uzyskania dostępu do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej jest niemożliwe lub niecelowe z punktu widzenia planowania przestrzennego, zdrowia ludzkiego, ochrony środowiska lub bezpieczeństwa i porządku publicznego.”;

7) uchyla się art. 140 i 141;

8) w art. 209 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązek udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia (***) o wspieraniu rozwoju usług i sieci szerokopasmowych w telekomunikacji (***)”;

b) po pkt 27 dodaje się pkt 28 w brzmieniu:

„28) nie wykonuje zobowiązań w zakresie rozwoju sieci wynikających z rezerwacji częstotliwości, z przyczyn leżących po stronie podmiotu dysponującego rezerwacją częstotliwości”;

9) w art. 210 ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku, o którym mowa w art. 209 ust. 1 pkt 28, Prezes UKE uwzględniając zakres naruszenia, bierze pod uwagę przede wszystkim liczbę mieszkańców lub powierzchnię terenu, co do których nie wykonano zobowiązania.”.

Art. 81. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko:

1) w art. 64 ust. 1 pkt 2-3 otrzymują brzmienie:

"2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10, 11, 13, 15 i 16",

„3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin oraz dla inwestycji realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. Nr 84, poz. 700) w zakresie zadań inwestycyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 2 oraz art. 38 tej ustawy, zwanej dalej "inwestycją w zakresie terminalu" oraz dla inwestycji związanych z sieciami szerokopasmowymi.";

2) w art. 67 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

"1) zawierać informacje, o których mowa w art. 66, określone ze szczegółowością i dokładnością odpowiednio do posiadanych danych wynikających z projektu budowlanego i innych informacji uzyskanych po wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2-9 i pkt 11-16, jeżeli były już dla danego przedsięwzięcia wydane;

2) określać stopień i sposób uwzględnienia wymagań dotyczących ochrony środowiska, zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2-9 i pkt 11-16, jeżeli były już dla danego przedsięwzięcia wydane.";

3) w art. 70 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, pkt 10-13, 15 i 16.";

4) w art. 72 w ust. 1 po pkt 15 dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) o ile jest to wymagane, decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia (***) o wspieraniu rozwoju usług i sieci szerokopasmowych w telekomunikacji (***)”

5) w art. 74 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

"5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu oraz dla inwestycji związanych z sieciami szerokopasmowymi.";

6) w art. 75 w ust. 1 w pkt 1 dodaje się lit. g w brzmieniu:

"g) inwestycji związanych z sieciami szerokopasmowymi;"

7) w art. 77:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3 i pkt 10-16.",

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

"3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to uzgodnień i opinii dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu oraz dla inwestycji związanych z sieciami szerokopasmowymi.";

8) w art. 80 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu oraz dla inwestycji związanych z sieciami szerokopasmowymi.";

9) w art. 96 w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

"5) wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informacji o jego braku; nie dotyczy to drogi publicznej, linii kolejowej o znaczeniu państwowym, przedsięwzięć Euro 2012, przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin oraz bezzbiornikowego magazynowania substancji w górotworze, inwestycji w zakresie terminalu oraz dla inwestycji związanych z sieciami szerokopasmowymi.".

Art. 82. W ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli wynagrodzeniem partnera prywatnego jest prawo do pobierania pożytków z przedmiotu partnerstwa publiczno-prywatnego, albo przede wszystkim to prawo wraz z zapłatą sumy pieniężnej, do wyboru partnera prywatnego i umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym stosuje się przepisy ustawy z dnia 9 stycznia 2009 r. o koncesjach na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. Nr 19, poz. 101), w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie.

2. W przypadkach innych niż określone w ust. 1, do wyboru partnera prywatnego i umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 233, poz. 1655 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1058, Nr 220, poz. 1420 i Nr 227, poz. 1505), w zakresie nieregulowanym w niniejszej ustawie.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadkach, w których nie ma zastosowania ustawa o koncesji na roboty budowlane lub usługi, ani ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych wyboru partnera prywatnego dokonuje się w sposób gwarantujący zachowanie uczciwej i wolnej konkurencji oraz przestrzeganie zasad równego traktowania, przejrzystości i proporcjonalności, przy odpowiednim uwzględnieniu przepisów niniejszej ustawy, a w przypadku wniesienia przez partnera publicznego wkładu własnego będącego nieruchomością, także przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.”;

2) w art. 11 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Po zakończeniu czasu trwania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym partner prywatny lub spółka, o której mowa w art. 14 ust. 1, przekazuje podmiotowi publicznemu składnik majątkowy, który był wykorzystywany do realizacji przedsięwzięcia, w stanie nie pogorszonym, z uwzględnieniem jego zużycia wskutek prawidłowego używania, chyba że umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym stanowi inaczej. Przepis art. 9 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym może stanowić, że przekazanie składnika majątkowego nastąpi na rzecz państwowej lub samorządowej osoby prawnej lub spółki handlowej z co najmniej większościowym udziałem jednostki samorządu terytorialnego albo Skarbu Państwa.”;

3) w art. 13 ust 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakazuje się istotnych zmian postanowień zawartej umowy w stosunku do treści oferty, na podstawie której dokonano wyboru wykonawcy, chyba że podmiot publiczny przewidział możliwość dokonania takiej zmiany w ogłoszeniu o partnerstwie lub w dokumentacji postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego oraz określił warunki takiej zmiany.”

Art. 83. W ustawie z dnia 9 stycznia 2009 r. o koncesji na roboty budowlane lub usługi wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Koncesjonariusz na podstawie umowy koncesji zawieranej z koncesjodawcą zobowiązuje się do wykonania przedmiotu koncesji za wynagrodzeniem, które stanowi w przypadku:

1) koncesji na roboty budowlane – wyłącznie prawo do eksploatacji obiektu budowlanego, w tym pobierania pożytków albo takie prawo wraz z płatnością koncesjodawcy;

2) koncesja na usługi – wyłącznie prawo do wykonywania usług, w tym pobierania pożytków albo takie prawo wraz z płatnością koncesjodawcy.”;

2) w art. 4 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zawieranej głównie w celu wykonywania co najmniej jednego z następujących rodzajów działalności:

- a) udostępnianie publicznej sieci telekomunikacyjnej,
- b) eksploatacja publicznej sieci telekomunikacyjnej,
- c) świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych za pomocą publicznej sieci telekomunikacyjnej.”.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 84. 1. Przepis art. 42 ma zastosowanie również do planów miejscowych obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, gminy dostosują treść planów miejscowych, obowiązujących na obszarze ich właściwości, do wymagań określonych w art. 42 ust. 1 i 2. Po upływie tego terminu postanowienia planów miejscowych tracą moc w zakresie, w jakim są sprzeczne z art. 42 ust. 1 i 2 niniejszej ustawy.

Art. 85. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 24, ma zastosowanie do budynków, dla których wnioski o pozwolenie na budowę został złożony po 31 stycznia 2010 r.

2. Jeżeli w innych budynkach, niż określone w ust. 1, po 31 stycznia 2010 r. wykonywane są roboty budowlane w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane obejmujące łącza telekomunikacyjne w tych budynkach, obowiązek, o którym mowa w art. 24, stosuje się odpowiednio do zakresu tych prac.

Art. 86. 1. Przepisy art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 17-20, stosuje się także do infrastruktury telekomunikacyjnej i publicznych sieci telekomunikacyjnych, które jednostki samorządu terytorialnego lub ich związki wybudowały lub nabyły przed dniem wejścia w życie ustawy, jednakże bez uszczerbku dla umów zawartych przed dniem 31 marca 2009 r.

2. Niezależnie od spełnienia wymagań, o których mowa w art. 4, jednostki samorządu terytorialnego i ich związki mogą prowadzić, na warunkach dotychczasowych, działalność polegającą na świadczeniu usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym, która została rozpoczęta przed dniem wejścia w życie ustawy.

3. Niezależnie od spełnienia wymagań, o których mowa w art. 4, jednostki samorządu terytorialnego i ich związki mogą świadczyć usługi telekomunikacyjne użytkownikom końcowym, w zakresie potrzebnym do wykonania zobowiązań określonych w decyzjach o rezerwacji częstotliwości wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy.

4. W przypadku stwierdzenia, że działalność, o której mowa w ust. 2 lub 3, zakłóca rozwój równoprawnej i skutecznej konkurencji lub narusza wymagania określone w przepisach odrębnych, Prezes UKE może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości;
- 2) wskazać środki, jakie należy zastosować w celu usunięcia nieprawidłowości;
- 3) określić dopuszczalny zakres i warunki świadczenia usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym;

4) określić termin usunięcia nieprawidłowości lub dostosowania działalności do zakresu i warunków, o których mowa w pkt 3.

5. Przepisy art. 8, 13-14 stosuje się także do działalności rozpoczętej przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 87. 1. Przepisy art. 17 i art. 22 ust. 1-3, stosuje się także do infrastruktury technicznej, infrastruktury telekomunikacyjnej i publicznych sieci telekomunikacyjnych, które przedsiębiorstwa użyteczności publicznej wybudowały lub nabyły przed dniem wejścia w życie ustawy, jednakże bez uszczerbku dla umów zawartych przed dniem 31 marca 2009 r.

2. Przepisy art. 22 ust. 6-8 stosuje się także do działalności rozpoczętej przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 88. 1. Do inwestycji drogowej, dla której przed dniem wejścia w życie ustawy został złożony wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.²⁰) lub wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do inwestycji drogowej, dla której przed dniem wejścia w życie ustawy został złożony wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi lub decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi krajowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do inwestycji drogowych dotyczących autostrad płatnych, realizowanych na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 października 2004 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, w odniesieniu do których zawarto umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, lub ogłoszono przetarg na budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 89. 1. Decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu wydane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, a dotyczące regionalnych sieci szerokopasmowych objętych niniejszą ustawą, pozostają w mocy do dnia 31 grudnia 2015 r., chyba, że inwestor złoży przed upływem tego terminu wniosek o ustalenie lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej na podstawie niniejszej ustawy.

2. Do spraw, o których mowa w ust. 1, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy decyzją ostateczną przepisy niniejszej ustawy stosuje się na wniosek inwestora.

Art. 90. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 15, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

²⁰ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 oraz 2009 r. Nr 19, poz. 100.